உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானசூடாமணி.

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னைப்பட்டணம்.

சர்வஜித்துஞு வைகாசிமீ.

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS,

316, Thumbu Chetty Street.

1887

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞான சூடாமணி.

உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியன்
அலகில்சோதிய னம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்திவணங்குவாம்

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

மோனவான்கயமுக மூர்த்திதாள்போற்றுதும் *
ஞானசூடாமணி நலம்பெறற்பொருட்டே. *

பூழியர்கோன்வெப்பொழித்த புகலியர்கோன்கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாத வூரர்திருத் தாள்போற்றி.

தில்லைவாழந் தணர்முதலாச் சிறப்புடைத்த
தொல்லையதாந் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
ஒல்லையவர் புராணவகை யுலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழா ரடிபோற்றி.

ரவிலுமிவவுரைகொண்டுறாயக்குமாணகவிலே
உவமையில்பரம்பரையிற் ஞானசைவர் திருக்குரு
சுவாமிகள் ஸ்ரீசுப்பிரமணியதேசிகனா
தவவிளங்குறுசந்நிஞானமாசபையே.

ஸ்ரீ[illegible] நம:

இக்காலத்துத் திராவிடர்களிற் சிலர் திருவருட்பெருஞ் செல்வர்களாகிய உண்மை நாயன்மார்கள் அருளிச்செய்த மெய்யருட் டிருமுறைகளாகிய தேவார முதலிய உண்மை நூல்களையும் மெய்கண்ட சித்தாந்த சைவசாத்திரங்களையும் அம்மரபில்வந்த சிவஞானயோகிகள் உண்மை நூலுரைகளையும் நல்லாசிரியர் வழிபட்டுத் தொல்காப்பிய இயல்வரம்பு தெரிந்து நியாயநெறி கடைப்பிடித்து ஆராய்ந்து பொருளுண்மை

தேறும் தவமுயற்சி யில்லாமையால், நல்லாசிரியரல்லா மாட்டு அவை தம்மை ஆராயப்புகுந்து அறிவறியாமை இரண்டும் புலமையெனப் பரிணமிக்கப் பெற்றோராய் அம்மெய்யருட் டிருமுறைகளின் பொருள்களையும் மெய்கண்ட சித்தாந்த சைவ சாத்திரங்களின் பொருள்களையும் அம் மரபில்வந்த சிவஞானயோகிகள் உண்மைநூல்களின் பொருள்களையும் மனம்போனவாறு வரம்பழித்துப் பொய்ப் பொருள்கூறித் தம்மைத்தாமே இறப்ப உணர்ந்தாரென மதி த்துக் கழிபெருங்களியாட் டயராநிற்பர். அவர் அதுமட்டோ, பிறசெந்தமிழிலக்கிய விலக்கண நூல்களையும் தந்தம் வெள்ளறிவுகொண்டு அவ்வாறாராயப்புகுந்து தொல்லைவரம் பழித்துப் போலிப்பொருள்கூறிக் களியாட்டயரா நிற்பர். நல்லாசிரியர் அவர்பொய்ப்புலமைகண்டு ஏயே! இவர் புலமை இருந்தவாறென்னை என்னி நகையாடா நிற்பர். அதுநிற்க

சுந்தரசோமசுந்தரநாயகர் என்னுளினமுன்னர் ஞானபேத விளக்கம் என ஒன்றுவெளியிட்டார் அதனகண் ஞானவரம் பாம் "சிவனடியேசிந்திக்கும்" எனவரும் பெரியபுராணத் திருப் பாட்டின் மெய்ப்பொருளும் பிறவும் அவராற் பெரிது மலைக் கப்பட்டமைகண்ட பெரியோர் அதுபற்றி உலருக்குவருத் தகுகிறது அருசி அதறகோர் மறுப்பு எழுது முகத்தானே அத்திருப்பாட்டின் உண்மைஞானப்பொருள் புலப்பட வொரு நூல் செய்கவென்று ஆணைதந்தருளினராக அது கடைப் பிடித்து அவ்வாறமுன 'ஞானசூடாமணி' எனனும் பெயரி ற்றாய இதுகூறப் புகுந்தாமெனபது

"ஞானபேதவிளக்கம்" என்பது ஞானத்தின் மறுதலைவி ளக்கமெனப் பொருள்தந்து "நானும் அறியேன் அவளும் பொய்சொல்லாள்", எனனும் பழமொழியைத் தெறறெனப் புலப்படுத்துமாறு காணக.

காப்புச்செய்யுளில் "நாலவித" மெனபது நாலும் வித் மென அமங்கலப்பொருள்தந்து 'தொகையார் பொருள் பல வாயத்தோன்றுதல்' காணக.

"ஞானமென்பது அறிவெனவிளங்கும்" என்றார். ஈண்டு அவர் "ஞானமென்பது" எனநீட்டித்தது ஞானத்தின் இலக்கணம் உணராததற்கோ? அதன் பொருளுணராததற்கோ? இல க்கணம உணராததற்கேயெனின்,—அதன் சொரூபம புலப்படும் பொருட்டு அவர் ஈண்டுக்கூறிய இலக்கணம் என்னை? அறிவென விளங்குதலேயெனின்,—அது பிறிதொரு சொல லால அதன பொருளுணராததியதேயாம். சொரூபம புலப்படாமையின இலக்கண மாகாதெனக. இனிப பொருளுணராததுஙகாலும், பயிலாதசொறகளைப பயினறசொறகள சாா்த்திப பொருளுணாததலேமுறையாம. ஞானமெனபதும அறிவெனபதுபோலப பயினறுவருவதொரு சொலலாதலின, அதறகு அதனற பொருளுணாததுதல, நினறுவறறுதலெனனு ஙகுறறமாமெனக. அலலதூஉம, பயினறசொறகளைப பயினறசொறகளசாா்த்திப பொருளுணாததலுறின அஙஙன முணாததவநத சொறகும பொருள யாதெனறு மேலுமேலும பொருடகுப, பொருடெரியபபுகுவரனறே, புகுதரவே அவ விறு இறைவரமபினறியோடுமென்பது. இதுபறறியனறே "பொருட்குப பொருடெரியினதுவரம்பினறே" எனவும, "மரபுநிலைதிரியிற பிறிதுபிறிதாகும்" எனவும், ஆசிரியாதொல காப்பியனாா் ஓதியருளியதூஉ மெனக. இன்னும்"விளஙகும்" என வொருசொல் ஆண்டு மிகையாய் நிறறலுஙகாணக.

"தேகமுதலிய ஜடபபொருள்களையனறி வேறு சித்துப பொருளகளிலலையெனறு அறியும அறிவே பாசஞானம, ஆனமாவாகிய சிததுபபொருளையனறி வேறுஜடசிததுபபொருளக ளிலலையெனறு அறியும் அறிவே பசுஞானம்; ஜடபபொருள களை யுடைமையாகவும் ஆனமசிததுப பொருளகளை அடிமை யாகவுஙகொண்டு அசைபபிததும அறிவித்தும இயஙகும பரமானமாவாகிய சித்துபபொருளை அறியும்அறிவேபதிஞானமே" என்றார். பொருள்களனறியென உரைககவறியாது பொருள களையனறியென ஈரிடத்தும ஐயுருபுகள் முடிபின்றி வாளா கிடக்க உரைத்தாா். என்னை? ஆண்டுப பொருளகளென பன எழுவாய வேறறுமையாகியேநின்று உண்டு எனனும பயனிலை

கொண்டு முடிதலாமெனக. வாக்கியந்தோறும் பிறழ்ந்துகி டக்கும் குற்றங்களை இங்ஙனம் ஆண்டாண் டெடுக்கப்புகின், பெருகுமாகலின், அவற்றினை லக்ஷியப்படுத்தாமல்விட்டு,ஸதா லீபுலாகநியாயப்பற்றிப் பெரிய அநர்த்தங்களை விளைவிக்கும் பொருட் குற்றங்களைமாத்திர மெடுத்துக் காட்டி ஒழித்துப் போவாம்.

அவர் பாசஞானம் பசுஞானம் பதிஞானமென்னும் பரி பாஷைகள் சைவர் கொள்கையென்றுகூறி அவைகளுக் கிலக் கணம் பரபக்கமாகவேயுரைத்தார். என்னை? அவர்கூறியபாச ஞான பசுஞான இலக்கணங்கள் நாஸ்திகர், நையாயிகர் சாங் கியர் மாயாவாதிகள் முதலியோர் கொள்கைகளாயும், பதி ஞான இலக்கணம் பேதவாதசைவர் பாடாண்வாதசைவர்முத லியோர் கொள்கைகளாயும் இழுக்கலாலென்க. அவை அவ் வாறுதல் யாம் முன்னர்ச் சித்தாந்தசைவக் கொள்கைகளெ னக்கூறும் அம்மூவகைஞான இலக்கணங்கள்பற்றி இனிது ணர்க.

பாசஞானமாவது முப்பொறி முதலியனபற்றி ஏகதேச மாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாம். பசுஞானமாவது தற்சொரூப மேயறியமாட்டாது பலதலைப்பட்டு நிற்கும் ஐயவுணர்வாம். பதிஞானமாவது தானே தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமாய் எல்லாப்பொருள்களையும் இனிது விளக்கும் அருளுணர்வாம். இவையேசித்தாந்தசைவர்கள்கூறும் அம்மூவகைஞான இலக் கணங்களாம். முப்பொருள் கொள்ளுஞ் சித்தாந்த சைவர்க ளுக்கும், முப்பொருளுணர்வு முப்பொறி முதலியனபற்றி ஏகதேசமாயும் பசுத்துவ வாதனைபற்றி ஐயவுணர்வாகியும் அருள்பற்றி மெய்யுணர்வாகியும் முறையேநிகழ்ந்து முற்றிநிலை பெறுமென்பது சிவாகமநூற் றுணிபென்றறிக. இஃதென சொல்லிய வாறேயெனின்,—சித்தாந்த சைவர்க்குப் பதிஞா னம்போல மற்றை யிருவகை ஞானங்களும் மெய்யுணர்தற் கட் சாதகமாவனவோவென்று ஐயுறுவார்க்கு அவையும் அவ் வுணர்ச்சிக்கண் அவர்க்குப் பூர்வசாதகமாவனவேயென ஐய மொழித்தவாறென்க.

"பாசம் ஜடமாகையால் அது ஒன்றினையு மறியாது; பதி நிமலசித்தாகையால் அதுவும் ஒன்றினையுமறியாது; பசுவானது மலசித்தாகையால் பாசத்தோடுசேர்ந்து பாசமாயும் பதியோடுசேர்ந்து பதியாயும்விளங்கும்" என்றார். பாசம் ஜடமாதலின் அது ஒன்றினையு மறியாதென்றல் பொருந்தும். பதியை நிமல சித்தென்றுகூறிப், பாசம்போல அதுவும் ஒன்றினையும் அறியாதென்றல் பொருந்தாமையறிக. ஒன்றினையும் அறியாதென்பதற்கு - ஒன்றினையும் அனுபவ விடயமாகச் சுட்டியறியாது பொதுமையின் அறிந்தாங்கறிந்து நிற்குமென்பதே பொருளெனின், ஒன்றற்கு இலக்கணங்கூறுமிடத்துச் சொற்குறையாமலும்பலகாமலும் அவ்வியாத்தி அதிவியாத்தி அசம்பவம் என்னும் குற்றங்கள் மூன்றும் அணுகாமலும் பொருளினிது விளங்குமாறு வாக்கியங்கூறலே நெறியாம். அவ்வாறன்றி மனத்திலொன்று குறித்து மற்றொன்றுபட வாக்கியங்கூறுதல் வாக்கியநெறி யாகாதெனக. உய்த்துணருமாறு அங்ஙனம் உரைத்தாரெனின், அவாயநிலைகொண்டு பொருந்துமாறுபற்றி உய்த்துணரு மாற்றலுடைப்பது செய்யுட்கும் செய்யுளோடொக்கும் சூத்திரவார்த்திகங்களுக்கு, மியலுவதன்றி மற்றை மெல்லுரை நடைகட் கன்றெனமறுக்க. மற்று அதுதானும் அவைபோல உய்த்துணரு மாற்றன் உரைக்க இயலுவ தாங்கால், அறிவின் மெலியராய இடைமாணாக்கர் கடைமாணாக்கர் என்னு மிருதிறத்தாரும் அவற்றின்பொருள் அறியுமாறின்றிக் கலங்கி உறுதிகூடா ரெனவுமுரைக்க. பசுவிற்கு அறிவு விளங்குமாறு உணர்த்தும் பொருட்டுப் பசுவானது என்று எடுத்தார், அஃது இப்பெற்றித்தாக அறியுமென்று மேல்வாக்கியங்களோடு பொருந்தமுடித்துக் கூறாது, மலசித்தாகையால் பாசத்தோடுசேர்ந்து பாசமாயும் பதியோடு சேர்ந்து பதியாயும் விளங்குமென்று நிலைகூறியொழிதல் பொருந்தாமையறிக. பிறவும் இவ்வாறு நெகிழ்ந்துபோவனவற்றையும் எடுத்துக்காட்டாம்; என்னை? அவையும்விரிந்து மற்றொன்று விரித்தலென்னுங் குற்றமாய் முடிதலினெனக.

அவர் இங்ஙனந் தலைப்பெய்து ரைத்துப்போந்து, தாங்கொண்டபடி பெரியபுராணத் திருப்பாட்டில் நால்விதஞானம நாட்டத்தொடங்கிப, "பதியாகியசிவன் சுட்டறநின்று தனனையறிவிக்குங்கால அங்ஙனம அறியும்அறிவு நால்வகைப்படும, அவைகேட்டல சிந்தித்தல் தெளிதல நிட்டை என்பன, இவை சிரவணம மநநம் நிதித்தியாசநம சமாதியெனவும் படும, இவைகளையே "சிவனடியேசிந்திக்குந் திருபபெருகுசிவஞானம், பவமதனையறமாற்றும பாங்கினிலோங்கியஞானம, உவமையிலாககலைஞான முணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம், தவமுதலவாசமபந்தா தாமுணாந்தாரந்நிலையில" என்று அருண்மொழித்தேவா கூறினா;—இதில் முதலடியில சிந்திக்கும ஞானமெனனும மநநமும் இரண்டாவதடியில பாங்கினிலோங்கிய ஞானமெனனும் நிதித்தியாசநமும் மூன்றாவது அடியில் கலைஞானமென்னும சிரவணமும் முடிவில் மெய்ஞ்ஞானமெனனுஞ சமாதியும் தெளளிதின்விளங்குமெனறும, இவ்வாறு பொருள்கொள்ள அறியாதார ஞானமிரணடேயெனவும நாலுயாணடுங் கணடதுமில்லை கேட்டதுமிலலை எனவுங்கூறிக்களிப்பொனறும, பரம் அபரமெனனும் ஞானபேதங்களை யாவும் அங்கீகரித திருக்கினறேம; சேக்கிழாாகூறிய ஞானப்பாடலில அது சோராதெனபதே துணிவென்றும, பூர்வபக்கத்தார தங்கொள்கையைப பலப்படுத்தற்கு "மேவருஞானமிரணடவற்றுளொன்று விமலஞாபாததாமரையே, மேவுமனபினுணர்திருவளிக்கு மொப்பிலாவுயர்கலைஞானந், தாவருமபவத்தைவேரொடுங்களையுந் தக்கமெய்ஞ்ஞானமெனறிவற்றுற், சாவதும்பிறப்புந்தணப்புறச்சிவத்தைச் சார்ந்ததுவாயநிற்றல் யோகம்" என்னுந் திருத்தணிகைப் புராணச்செய்யுளை ஆதாரமாகத் தேடிக்கொண்டனரொன்றும், ஈழநாட்டாருட்பலரும தெனனாடடாருட்சிலரும இச்செய்யுள் பெரியபுராணத் திருப்பாட்டினபொருளை நிரவசனஞ்செய்தலின் அத்திருப்பாடடினபொருள் இருவகை ஞானவிடயமே என்றுகொண்டு போதருகின்றார்க ளென்றும், தொண்டைநாட்டாருட்பலரும் ஈழநாட்டார்ருட் சிலரும் அத்திருப்பாட்டின் பொருள்

நான்கு ஞானங்களாமென்னும் நங்கொள்கையையே தங் கொள்கையாகக் கொண்டு போதருகின்றார்களென்றும், தம் பிரானகூறிய இருவகைஞானம் சேக்கிழார் அருளிச்செய்த திருவாக்கில் சேராது அமையாவென்றும்'' பலவாறுகூறினார்.

தொண்டைநாட்டாருட்பலரும் ஈழநாட்டாருட் சிலரும் நங்கொள்கையைத் தழீஇ நிற்கின்றார், ஈழநாட்டாருட்பலரும் தொண்டைநாட்டாருட்சிலரும் நமமறுதலைக்கொள்கையைத் தழீஇ நிற்கின்றார் என்று, போதருவித்ததுயாது? இருகொள்கைகளுஞ் சமபலமுடையன வெனபதே யெனின், தாஙகூறு ஞானஙகள நான்கனையுமொபபாது வேறுஞானம் நான்கு கூறும அவாதம்மைஅவாதழீஇக்கூறும்பலம துர்பபலமாதலன றிச்சமபலமாகுமோ? ஆகாதாகவே, இக்கூற்றினால் அவர்க்குப்போந்தபலம யாதுமின்றெனக. அதுகிடக்க. சேரநாட்டார் சோழநாட்டார் பாணடிநாட்டார இவவிரண்டு கொள்கைகளுள் இதுதழீஇயினுென்று எடுத்தோதுதல் அத்தியாவசியகமாகவும், அது அவா கூறாததென்கொலோ? இவையெல்லாம மேலையோாபோலக் கைலாயபரம்பரையில்வந்தசிவஞானயோகிகள்பலரும அத்திருப்பாட்டின் மெய்ப்பொருள் இது வெனத்துணிந்துரைத்தருளியஇருமுதலஞானபரிபலக்கொள்கையை மறுதலைத்துத் தூப்பலமுடைய தஙகொள்கையை அங்கீகரிக்க மாட்டார்களென்று கருதிக் குன்றக்கூறலென்னுங் குற்றம்பட அதுகூறாதொழிந்தார் போலும்! மற்றிது மசகக்கடிக்கஞ்சிப புலியின் வாய்பபட்ட கதைக்கு இனமென்க.

இனி ஞானபபகுதிகளான கேட்டன் முதலியநான்கும் அப்பெரியபுராணத் திருப்பாட்டில் முக்கியபபொருளின்வழி உட்படுபொருளாகப் பெறப்படுமென்பது எம்மனோர்க்குஞ் சம்மதமேயாம். மற்று அவை அத்திருப்பாட்டின் முக்கிய பொருளாக உரைக்கப்பட்டன வெனபது எம்மனோர்க்கு உடன்பாடன்றாம். அத்திருப்பாட்டின் முக்கியப்பொருள்கள் இவை எனபதூஉம், இவையும இன்னோரன்னபிறவும் அவற்றின்வழிப்படும உட்பொருள்கள் என்பதூஉம் போத்தந்து

கூறுதும். ஞானத்தின்சொரூபமும அது இருமுதலாமாறும் கேட்டன்முதலிய நான்கும் *அவவிரணடன் வகையாமாறும முன்னர்த் தெரிப்பாம்:—

பௌஷ்கராகமத்தில்

ஶிவஸ்ய ஸமவேதாயா ஶக்தேர் ஜ்ஞானாதிகாரணா।
ஜ்ஞானஶக்திர் ஜ்ஞாநமாக்யாதம் ஶாஸ்த்ரம் ஜ்ஞானம் தது பசாரதः॥

என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. இதன பொருள்:—சிவனுடைய நிரமலமான சமவேதஞான சத்தியே ஞானமென்று நூல்களால் உரைக்கப்படும்; சாத்திரம அந்த ஞானம்விளஙகுதற்கு ஏதுவா மென்றவாறு. பலபொருட்கேற்பின நல்லதுகோடலென்பதனால் ஈண்டுச்சாத்திரமெனபதுபறறிச் சிவாகமமே சிறப்பாற்றாற்கொள்ளப்படும. ஈணடுவேதமஅதுபற்றிக்கொளளபபடாதோவெனின; பொதுவாற்றாற் கொள்ளபபடு மன்றே, அது தானுஞ்சிவாகமத்தோடு ஒறறுமையுடைய தொரு முதனூலாய்த் தத்துவஞானத்தினைபபயக்குஞ் *சாதனமாய் நிற்றலினென்க. சிவஞானம் விளஙகுதறகுச சிவாகமம ஏதுவாமெனவே, அதுமற்றொரு சிவஞானமா மென்பதுதானே பெறப்படு மென்க.

இனிச் சிவப்பிரகாசத்தில் "உயர்ஞான மிரண்டாமாறுமல மகலவகலாதமன்னுபோதத், திருவருளொான றொனறதனைத் தெளியவோதுஞ்சிவாகமமென்றுலகறியச்செப்புநூலே" என்று இவ்வாறு அருளிச்செய்யபபட்டது. பௌஷ்கரச்சுருதி ஞானம் இருமுதலாதலையே எடுததோதிற்று. சிவபபிரகாசச் சுருதியோவெனின், ஞானம் இருமுதலாமெனறும், நிரவசனம்பண்ணுமுகத்தானே அவ்விருமுதன் ஞானங்களும் கேட்டன்முதல் நான்கவாமென்றும், எடுததோதிற்று. பௌஷ்கரச்சுருதியின் பொருளையே எடுத்துக்கொண்டுவிளஙக உரைத்தலின், சிவப்பிரகாசச்சுருதி அதற்கு உபபிருங்கணத் துணிபுரையாய் எழுந்ததெனவேபடும. என்னை ? பௌஷ்கரச் சுருதியில் சாத்தமென்றுபொதுவாகக்கூறியதனைச் சிவாகமமென்று

சிறப்பாக எடுத்தோதி, அதற்கு ஆண்டுப் பெறப்படாத ஞானுபிதானத்தைப்பெறுவித்து, அவைதாம் ஒரினமாதெளிய உயர் ஞானமிரண்டாமென்று நிர்வசனஞ் செய்தமையா லெனக. அற்றேல், பௌஷ்கரசசுருதிக்கு உபபிருங்கணத் துணிபுரையாய எழுந்த இசசிவபபிரகாசசசுருதி இருமுதன்ஞானங்களும் நானகவாமென அதனாற்கூறப்படாத பொருளையும் உடன்கொண்டு ஓதிய தெற்றிற்கெனின்:—நன்றுவினாயினாய். ஞானம் இரண்டாமென்றும நான்காமென்றும் முந்துநூல்கள் கூறுதலின், அவைதாம்வேறுவேறுவனவேயோ ஒன்றுவனவேயோ என்றுபொருள் ஒருமைகாண மாட்டாது மயங்குவார்க்கு அங்ஙனம் மயங்காது இருமுதன்ஞானங்களே நால்வகையாக உரைக்கப்படுமென்று அவற்றின் ஒருமையுணர்த்துதற்கு அவ்வாறுகொண்டோதிற்றென்க. இஃது உணர்ந்து கோடற்கன்றேஒன்றதனைத்தெளியவோதுஞ்சிவாகமமென்றொழியாது, ஓதுஞ்சிவாகமமென் றுலகறியச்செப்புநூலே என்றுமுந்துநூல்களின்கருத்து ஒருப்படுத்துவார்போன்று அவைதம்மேல்வைத்து ஓதியருளியதூஉமெனறறிக. இதன்பொருள்கூறி அங்ஙனம் ஓதியருளிய வாற்றினைச் சிறிதுபுலப்படுத்துவாம்.

ஞானத்தின்பாகுபாடுணர்த்தி யருளுகின்றார் :—உயர்ஞானம் இரண்டாம என்பது—உயர்ஞானம பரஞானம் அபரஞானமென இருமுதலா மென்றவாறு. அதுதனக்குயர்ச்சி முந்நிலைக்காலமுந் தோன்றும் இயல்பிற்றாகலின் உயர்ஞானம் நிகழ்கால வினைதொகை. இனி அவைதாம் இவையென நிர்வசனஞ்செய்தருளுகின்றார்:- "மலமகலவகலாதமன்னுபோதத்திருவருளொன்றுஎன்பது--பிராரத்தவினைமங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்றுஊழ்விப்பதாகிய பசுத்துவவாதனை பற்றறக்கழியுமாறு நிலைபெற் றுபகரிக்குந் தெளிதலறிவின்பயனுகி விளங்குந் திருவருண்ஞானம் ஒன்று என்றவாறு. இதன்கண்மாறு மலமகலவகலாது மன்னுபோதம் என்றதனாற்றெளிதலும், அதன் பயனாகிய திருவருண்ஞான மென்றதனால் நிட்டையாகிய அனுபூதியும், பெறப்படும். ஈண்டுமலமென்றது பசுத்துவவாதனையை. போதத்திருவருள் என்பது—போதத்தினது பய

ளுகிய திருவருளெனவிரியும். ஆறுவது பண்பின் கிழமையும் உணர்ச்சிக் கிழமையும் பற்றிவந்தது. அதனைத தெளியவோ துஞ் சிவாகமமொன்று எனபது—அத்திருவருண்ஞானததி னைச்சிந்தித்தற்குச் சாதகமாய் ஓதபபடும் சிவாகமஞானம் மற் ஞெருஞானமாகும என்றவாறு. இதனகண ஓதுஞசிவாகம மென்றதனற் கேட்டலும், தெளியவென்றதனறசிந்தனையும், பெறபபடும். தெளிதற்குக் காரணமாகிய சிந்தனையைதெளி வெனக்காரியமாகவும், ஓதலின்பயனுகிய கேட்டலை ஓதலெ னக்காரணமாகவும், உபசரித்தருளினர். தெளியவோதுமென் புழிச்செயவெனெச்சம் காரியப்பொருளில் வந்தது. ஓதுஞ்சி வாகமம் கருமகருத்தன். இதனல ஞானசொரூப மிதுவென் பதும் அது பரஞானம் அபரஞானமென இரண்டாமாறும் கேட்டன் முதலிய நான்கும் அவற்றின்வகையாமாறுந தெரிக் கப்பட்டன. இனிப்பரஞானம் அபரஞானமென்னும இருமு தலும் சிவனடியே சிந்திக்கு மென்னுந் திருப்பாட்டில் இங ஙனம் வகைபெறஅருளிச்செய்யப பட்டவாறும் பிறவும தெரிப்பாம்.

> சிவனடியேசிந்திக்குந்திருப்பெருகுசிவஞானம்
> பவமதனையறமாற்றும்பாங்கினிலோஙகியஞானம்
> உவமையிலாக்கலைஞானமுணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம
> தவமுதல்வாசமபந்தாதாமுணர்ந்தாரந்நிலையில.

என்பது திருப்பாட்டென்னுதலிற்ருெவெனின,- ஆளுடை யபிள்ளையாருக்குத் தவமின்றியும ஞானநிகழ்ந்தவா றென்னை என்னுங் கடாவை ஆசஙகித்து அதனைவிடுக்கு முகத்தானே அப்பிரானுா உணர்ந்தருளிய ஞானத்தின் பாகுபாடுணர்த்து தனுதலிற்று. இதன்பொருள்:— தவமுதல்வர்சமபந்தர்தா மென்பது- முற்றவவிசேடத்தானே திருஞானசம்பந்தராகிவி ளங்கும் ஆளுடைய பிள்ளையாரென்றவாறு. முதல்வர் வினை யெச்சமுற்று. ஈண்டுச் செய்தெனெச்சங்காரணகாரியப்பொரு ட்டாய்நின்றது. சம்பந்தர் தாமென்பது கட்டுரைச் சுவைபட நின்றது, வேற்றுமைதாமே என்புழிப்போல, ஆணைடைப்புன்

கிளவி வழக்கினுகிய உயர்சொற்கிளவியாய்ப் பயின்று யுட்கணனுமம வந்தவாறு. ஆக்கம தொகுக்குமவழித் தொ த தலாதலின்விரித்துரைக்கப்பட்டது. முதல்வன் பிரளயாக ர்கருப்போல காற்றோளும் முக்கண்ணும கறைமிடறுமுத லிய உறுப்பிற்ருய் முததொழில் நடாததினின்ற தன் இயற கைவடிவே குருவடிவாகக்காட்டி முன்னுகநின்று தத்துவ ஞானததினை உபதேசிததுணாததற் கேதுவாம் பெருநதவ மென்பாா தவமுதலெனறும, அததவமுடையராகிய ஏதுவா றமுனே திருஞானசம்பந்தராயினரென்பாா தவமுதல்வாசம் பந்தொன்று உடமபொடு புணாத்தியும், ஓதியருளினர். அம முதற்றவமாவது பகருவமுதிரச்சி பற்றிநிகழும் நாலாஞ் சத தினிபாதமுதிாவினனெய்திப பதினுருவது அவதித்தாய் நிற குந்தலைமைச் சிவபுணணியமாம. கலிவிருததததாற்கூறி யரு ளியதூஉம இஃதுணர்ந்து கோடறகுப்போலும். எனவே ஆளுடைய பிளளையாருககு முறறவவிசேடததானே சிவ ஞானம் நிகழ்ந்ததெனன விடுததவாருயிற்று.

அறறேல, எணடுச்சகலருள் வைததுச் சாமுசித்திகரொன்று ஓதியருளிய ஆளுடைய பிள்ளையாரைச் சீகாழிமானமியமுத லிய சிலநூலகள் சுப்பிரமணியக் கடவுளெனறு கூறுதன்மாறு காதோவெனின்:—ஆகாது, அவை அபரசுபபிரமணியமூாததி என்னுங்கருததால அங்ஙனம ஓததலினெனக. சிவஞான போதச் சிறறுரையில் "ஆளுடைய பிளளையாா முதலாயினாக் குததவமினறியும ஞானநிகழ்ந்தவாறெனனை எனனுங கடா வைவிடுததறகு மேறசெயதுழி என எண்டும வலியுறுததார்" என்று ஓதியருளுதலின. திராவிடமாபாடிய முனிவா கருத் தும் இதுவே என உணாக. இதன்றிறமெல்லாம் பராபர சுப் பிரமணிய நிருபணமென்னுங கிரந்ததநில விரிததுக்கூறுதும். ஆண்டுக்காணக.

சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம் உவமை யிலாக கலைஞானம எனபது - சிவபிரான்றிருவடியையே சிந் திததலாகிய திருவைவளாவிக்கும் ஞானமாகிய ஒப்பில்லாத

கலைஞானமென்னும் அபரஞானத்தினையு மென்றவாறு. சிவனருளைச்சிவனடியென்றும்,கலைஞானத்தினைச்சிவஞானமென்றும், உபசரித்தருளினார். ஏகாரம் தேற்றம், பிரிநிலை எனினுமாம்: "நின்முகங்காணு மருந்தினே னென்னுமால்" என்புழிப்போலச் சிந்திக்குந் திருவென்புழிச் சிந்திததலைத திருவென்றருளிச் செய்தாராகலின், வினைகொண்டு முடிந்தது. "குடிபொன்றிக் குற்றமுமாங்கேதரும்" எனபுழிவிவ்விகுதிதொக்குநின்றவாறுபோலப் பெருகுவிக்குமென்றிறகற்பாலது பெருகென விவ்விகுதிதொக்கு நின்றது. ஆண்டுச்செய்யுமெனெச்சம ஏதுப்பொருட்கண் வந்தது, நோய்தீர்க்குமருநதெனபுழிப போல, வேதசிவாகமங்கள் ஏனைக்கலைஞானஙகள் போலாது சிவனருளைத் தபபாது பயக்குஞ்சாதன மாவதொரு அருட்செல்வமென்பார் சிவனடியே சிந்திக்குந்திருபபெருகு சிவஞானம் உவமையிலாக் கலைஞானமெனறும, இவவுணமைக் கேட்டல் சிந்தனையென்னும அபரஞானம் முத்தியைநதெழுதது முனனுறககொணடு தத்துவந்தெரியுந் தனிக்கேவல உணர்வென்பாா சிவஞானமென அத்திருவெழுத்துக்கடலைப்பெய்தும, ஓதியருளினார். உவமையினமையாவது அச்சிறப்பானே அக்கலைஞானங்களின் மேம்படடுநிறறல. எனவே, வேதாகமக்கலைகள்ஏனைககலைகளுககெனின் உவமையாய் நிலைபெறுமென்றவாறாயிற்று. என்னை? உவமம் "உயாநததன் மேற்றே" என்பவாகலின். ஈணடுக் கலைஞானமெனபதுமுக்கியவிருத்தியினால் முதநிபஞ்சாக்கரததை யுணர்த்துமேனும், கௌணவிருத்தியினால வேதாகமஙகளையும, மறறைக் கலைஞானங்கள் அனைத்தினையும, உணாததுவதூஉமாம். எனனை? அவையெல்லாம் அதன்பொருட் பரபபாய் நிறறலின். சிவஞானமாகிய கலைஞானமென்க. இதனகட்பெருகுவிக்குஞ்சிவஞானமாகிய கலைஞானமெனவே கேட்டலும், சிவனடியேசிந்திக்குந் திருவெனவே சிந்திததலும், பெறப்படும்.

பவமதனையறமாற்றும பாங்கினிலோங்கியஞானம் உணர்வரியமெய்ஞ்ஞான மெனபது—பசுத்துவவாதனையைபபற்றறநீக்குந் தெளிதலின்மேலாய்விளங்கு ஞானமாகிய உணர்வரிய

மெய்ஞ்ஞானமெனனும்பரஞானத்தினையும் என்றவாறு. ஈண டெப்பவமெனறது பசுததுவவாதனையை. அது பகுதிப்பொருள விகுதி. பாஙகாகஙகமுந தெளிவைப பாஙகென்றுபசரிததரு ளினூா. பாங்காதல நிட்டையென்னும அனுபூதி ஞானத்தாகது அயன்மைத்தாதல். மாறறும பாஙகெனபதற்குச் சிந்திக்குந திருவெனபதற்கு உரைததாஙகுரைக்க. பாஙகினிலோஙகிய வென்புழி ஐநதாவது உறழ்பொருளின்கண்வநதது, "அறத்தி னூஉஙகாககமு" மெனபுழிபபோல. ஆண்டை இல இனனுரு பின்பொருளில நின்றது. உணர்வரிய வென்புழி அருமை இனமைமே னினறது, "உறற்பால-தீணடா விடுதலரிது" எனபுழிபபோல, பரஞானத்தினை உணாவரிய மெய்ஞ்ஞான மெனருா, அதனைபபெறறுா உணர்ச்சிதேய்ந்து அதுவாய் நிற றலின உணாவரிய என்பதற்குப பாசஞான பசுஞானஙகளா னே அறிதறகரியவென்று பொருள் கூறுதலுமொனறு. உணா வரிய மெய்யெனபது சிவசதமெனனுந துணையாய் நின்றது. தெளிதல் நிட்டையெனனும பரஞானததுள் முனனதறகுப பயன பாசவிடுதியெனபாா பவமதனையறமாற்றுமபாஙகென றும, பினனதற்குப் பயன சிவபபேறெனபாா உணாவரிய மெய்யென்றும், ஓதியருளினூா. ஓஙகிய ஞானமாகிய மெய்ஞ் ஞானமெனக. கலைஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமுமாகிய பரா பரஞானஙக ளிரணடினையும எனமுடிவு செயக இரண டெனனுஞ் செவ்வெண தொகையோடு உமமை விகாரததாற றொக்கது.

இதனகட பவமதனையறமாற்றும பாஙகெனவே தெளி தலும், உணாவரிய மெய்ஞ்ஞானமெனவே நிட்டையும, பெற படும.

அநநிலையிலுணாந்தா ரென்பது—அஙஙனம உபதேசஞான பரிபாலமிதம உணடருளிய மாததிரையே இடையீடினறி ஒதாமே உணாந்தருளினரென்றவாறு. ஏழாவது வினைசெயி டததுக் குறிபபினகண வநதது.

இனித தாமுணாந்தாரெனப பிரிததுரைதது, அர்சிதானே யட்டுதெனருற்போல எளிதினுணாதறகுக் தாமேயுணாந தருளினரொனறுரைத்தலும் ஒனறு. ஈணடுததாம்பெயர். இழு

பொருட்கூத தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற றொக்கதென்று கொண்டு விரித்துரைததுக் கொள்க.

இது தவமுதல்வா சம்பந்தாதாம் சிவனடியேசிந்திக்குந் திருபபெருகு சிவஞான முவமையிலாக கலைஞானம் பவமதனை யறமாறறும பாஙகினிலோங்கியஞான மூணாவரியமெய்ஞ்ஞானம அங்கிலேயில உணர்ந்தாஎென இயைந்து கொண்டுகூட்டுபபொருட்கும் நிரனிறைபபொருட்கும் இடஞ்யநின்றவாறு. சிவனடியேசிநதிக்குந திருப்பெருகு சிவஞானம உவமையிலாக்கலைஞானம் பவமதனையறமாறறும பாஙகினிலோஙகியஞான முணாவரியமெய்ஞ்ஞான மெனபுழிப பின்னிலைப பெயாகள பயனிலையாகாமையின கொணடுகூட்டேயாம், நிரனிறையன்றென்பாரு முளராலோவெனின்; நிறுததசொல்லுங் குறிததுவருகிளவியுமாய இன்னதிதுவெனபதுபடவருஉம் பணபுத தொகைகள் எழுவாய்ப்பொருளபட வொட்டி நிறபன வேயாகலின அபபினனிலைப்பெயாகள் பயனிலையாதல் ஒருதலையாகலானும், ஆசிரியா தொலகாபபியனா "நிரனிறுததமைத்த நிரனிறைசுண்ணம் - வரைநிலைவைத்த மூனறலஙகடையே" எனனுஞ்சூததிரத்துஅமைத்தவெனறதனானே இதுஙனம் பெயர் நிரனின்று தொக்குமுடிபுகோடலும பிறவும் அடிபொருள்கோளியலேயா மெனறறிவுறுத்தலானும், அது இருபெயரொட்டிலக்கணமும் நிரனிறைப பாகுபாடும நிரனிறையோடுகொணடு கூட்டிடைபபடும வேறுபாடு முணராதாா கூற்றேயாமெனறுமறுக்க. அற்றேல, ஞானமாகிய ஞானமெனபது நின்றுவறறும் பிறவெனின்;—சிவனடியேசிநதிக்குந் திருவைபபெருகுவிக்குஞ் சிவஞானமாகிய உவமையிலாக் கலைஞானமென்றும, பவமதனையறமாற்றும பாஙகினிலோஙகிய ஞானமாகிய உணாவரியமெய்ஞ்ஞானமென்றும், துன்றேகுப் பொருள்பலவுடைய அடைகொளீஇப பயனபெரிது பயநது, இனனதிதுவெனபதுபட இருபெயருமொட்டுதலின, நின்றவற்றுதல் யாண்டையதெனமறுக்க. அவையனனவாதன முன்னருரைத்தாம்.

இனிபபாத்தாம் "அங்கிலைமருங்கினறமுதலாகிய - மும்முதற்பொருட்கு முரியவெனப" என்பவாகலின், இத்திருப

பாட்டு சேர்க்குறுப்புப் பெரிதுடைத்தாய் " மறுவில்செய்
கைமூவகைக்காலமு நெறியினாற்றியவறிவனதேயத் " தாகிய
பததுக்குணனுமொய்த்துப்பயினறு அறப்பயனுகிய வீடுபேற
றுணாவுக குறித்தாய்வந்த வாகைப் பாடாண்பாட்டென று
ணாக.

இனிச்சிவனடியையே சிந்தித்தலாகிய திருவைவளாவிக்
கும ஞானமாகிய ஒப்பில்லாத கலைஞானமெனக் கேட்டலை
யும சிந்திததலையும் ஒருதொடராக ஓதவே அவை இரண்டும
அபரஞானமெனவொன்றுமெனப்படூஉம்,பசுத்துவவாதனையைப
பற்றற ஒழிக்கும் தெளிதலின்மேலாய் விளங்கும் ஞானமா
கிய உணாவரிய மெய்ஞ்ஞானமெனத் தெளிதலையும் நிட்டை
யையும் ஒருதொடராக ஓதவே அவையிரண்டும் பரஞான
மென ஒன்றுமெனப்படூஉம, போந்தவா றுணாக.

அற்றேலஃதங்ஙனமாக; கேட்டன்முதலிய நான்கும் ஞா
னப்பகுதிகளாகவும, அவை தம்முள் முனனிரணடையும் அப
ரஞானமென்றும்,பின்னிரண்டையும் பரஞானமென்றும், ஓதி
யதெற்றுக்கெனின்,—கேட்டலும் சிந்திததலும் நூலும் அரு
ளும் பற்றுக்கோடாக நிகழ்தலானும், தெளிதலும நிட்டையும்
அருளே பற்றுக்கோடாக நிகழ்தலானும், அங்ஙனம் ஓதுவாரா
யிற்றென்பது. கேட்டற்குப்போலச்சிந்தித்தற்கும் நூல்வேண
டுமென்பதும, தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும நூல வேண்டா
மென்பதும், "தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும நூல்வேண்டாமை
யின் நூலாலுகற்பாலனவாய வினை ஐந்துமே ஈண்டு வேள்வி
யென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன" என்று திராவிடமாபா
டிய முனிவர் கூறுமாற்றானுமுணர்க. அபரோக்ஷஞானமென்
றும், பரோக்ஷஞான மெனறும், ஞானங்களனைத்தினையும் இங
ஙனம் இருமுதலில் அடக்கிக்கொண் டோதுதலின், வேதாந்
த நூல்களுக்கும் இக்கருத துடன்பாடாதல் பெற்றாம். அஃதே
ல், நிட்டையாகிய அனுபூதிஞானம் இறுதிச்சாத்தியமாய் நிற்
றலின் அதில்அதன்சாதனமாயதெளிதலடங்கிப்பரஞானமென
ஒன்றுமென்றல்பொருந்தும், கேட்டலாகிய கலைஞானசாதன
த்தில்அதன் சாத்தியமானசிந்தனை அடங்கி அபரஞானமெனு

ஒன்றுமென்றல செல்லாதாலோ வெனின்;—அறியாதுகட்ா யிளுய. அதன்கண அது அடங்கி ஒன்றுமெனறகருத்து—நூல பற்றுக்கோடாக நிகழும ஒபபுமைபற்றி ஒரினமாம என்பதே யாகலின, அதுசெல்லாமை யாண்டையதென்க. இனிக்கேட் டற்குபபோலச சிந்தித்தற்கு நூலபெரிது வேண்டாமையின கேடடலே விசதுஞானமென்றும், சிந்தித்தவாறே இடைவீ டினறித தெளிவு நிகழ்தலின அவ்விரண்டினையும் பாவஞஞா னமென்றும், சாத்தியமாய் முற்றிநிலைபெறுதலின் நிட்டை யை அனுபூதிஞானமென்றும, கூறுபவெனவுமுணாக. இங்ங னங்கூறவே, சிவஞானந் தொகையா னொன்றும் வகையா னிரணடாயும் விரியான்மூன்றும் நானகாயுநிற்கு மென்பது தானே போதரும். இன்னும் அதுவே சுததாவததைபறறிஐந் தாயும், உபாயம் உணமை என்னும் வேறுபாட்டாற் சரியை முத லொன்கும்பற்றி எட்டாயும், தசகாரியம்பற்றிப் பததாயும், மேற்கூறிய எட்டுநிலனும் ஒரோவொன்று நந்நான்கா முறை பறறி முப்பானிரணடாயும, விரிந்தும் நிற்கும். மேலும் விரிக் கிற்பெருகுமென்க. இவை எல்லாம் அவ்விருமுதன ஞானங் களுள் அடங்குவனவேயாம். அற்றாகலினன்றே ஞானம் இர ணடாமென்றது உயர்ஞானம் இரணடாமென்று விதந்தோ தியருளியதூஉ மென்க. ஈண்டு உயர்ச்சி ஞானபபகுதிகளெல் லாம் தம்முள்ளடஙகத் தாம் அவற்றுளடங்காது வியாபித்து நிற்றலாம.

இனி அவர் இத்திருப்பாட்டிற்கு இவ்வாறன்றிக் கேட் டன முதலிய ஞானபபகுதி நானகனையும் முக்கியப்பொ ருளாகக்கொண்டு இடாப்பட்டுப பொருட்பேறுகற்பித்தொழி வர். அஃது ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாயின், உவமையிலாக்கலை ஞானம் சிவனடியேசிந்திக்குந்திருஞானம, பவமதனையறமாற் றும் பாங்குஞானம், உணர்வரியமெயஞ்ஞான மென்று,முறை யான் விளங்கவைத்து ஓதியருளுவார்மன. அவ்வாறோதாமை யூானும், திருப்பெருகுசிவஞானம் உவமையிலாக் கலைஞான மென்றும் பாஙகின்நிலோங்கியஞானம் உணாவரியமெய்ஞ்ஞா னமென்றும் நிரையாகவைத்து விசேடண விசேடியமாகப் பொருள்கொள்ள ஓதியருளினமையானும், சிந்தித்தல் தெளி

தல கேட்டலஞ்ட்டை எனத் தலைதமொறச்செய்தலான் ஒரு டயன போதராமையானும், புராணத்துள் அங்ஙனம்வந்த வழிமொழியின்மையானும, அதுபோலி யுரையென மறுகக அல்லதூஉம,ஐ பெருகுவித்தலெனனும வினைககடசிந்திக்கும் திருவெணபது செயபபடு பொருளாம. செயபபடுபொருட்கு வினைமுதல வேறேயாகலின, அவ்வினைமுதலாய் நிறகுஞ்சிவ ஞானம அதனின வேறெனவேபடும. அஙஙனமே ஓங்குத லெனனும் உறழ்சசிககண பவமதனையறமாறறும பாஙகென பது இதனினெனனும உறழப்படுபொருளாம. இதனினெனனும உறழபபடுபொருட்கு இற்றிதெனனும உறழுபொருள வேறேயாகலின இற்றிதெனனும் அவ்வுறழும பொருளாயநிற கும்ஞானம அதனின வேறெனவேபடும. ஆதலின, அக்கு முறையே கலைஞானம மெய்ஞ்ஞானம எனபவற்றினவிசேட ணஙகளேயாமெனபது இததொடாகள்வேறுறறுஞுமவிரிக்க பபடும பிறவெனின,- அவ்வாறு இடாபபட்டு விரிததுப்பயப பதூஉம் அபபோலியுரையேயாகலின, அவை பிறவாற்றுங் விரிக்கப்படாவென மறுகக.

அற்றேல, உவமையிலாககலைஞானம சிவனடியேசிந்திக்கும் திருஞானம பவமதனை யறமாறறுமபாஙகுஞானம் உணாவரிய மெயஞ்ஞானம எனமுறை தெரிததோதின் அபபொருள்பே தராவோவெனின,—போதராவனறே, என்னை? அஙஙனம் ஆறறெழுகசா ஞேததலானே கேடடன முதலிய நானகு ஞானஙகளும் உணாந்தருளினுரெனனும பொருளே போதரு மலலது ஞானம பராபரமென இருமுதலாமெனபதும் அந்நா ன்குமஅவ்விரணடின வகையாமென்பதும் பிறவும்ஆணடுஅத் துறபெறப்படாமையின. அல்லதூஉம், கேட்டன் முதலிய ஞானபபகுதிகள் நான்கனையும் பிறவாற்றுன வரும ஞானப பகுதிகள் பலவற்றையும் தமமுட்கொண்டு வியாபகமாய்நிற் குமவிழுப்பமுடைய அவ்விருமுதன் ஞானஙகளையும உணாந் தருளினு ரொனனும் பிரபலபொருள் ஆணடோதுதற் பால தாய்ச்சிறநதுநிற்கவும், அதனையொதுக்கி இருமுதன்ஞானஙக ளையும் அடக்குமாற்றலின்றி அவற்றின்பகுதியாய் அடங்குந்தன்

மேலுமஞ்ஞானப்பகுதி பலவற்றையும் அடக்குமாற்றல் அவை போலவிணைந்துடைய வாகாமேனிற்கும் அந்நான்கினையு முணர்ந்தருளினாரெனினும் வியாப்பியப்பொருளை ஆண்டோதியருள ஆசிரியர் ஒருப்படாரென்று முணர்க. அல்லதூஉம், அதுமயங்குதற்கிடனுமாமெனக. அதுமயங்குதற்கிடனாதல்யாங்ஙனமெனின்;—அது மேலுரைத்தாம். கடைப்பிடிக்க.

அற்றேல், அப்பொருளெல்லாம் போதரச்சிவனடியே சிந்திக்குந்திருப்பெருகு சிவஞானம் உவமையிலாக் கலைஞானமென்றும, பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கிய ஞானம உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞான மெனறும், ஆற்றொழுக்காறக்கூற அவையும், நிரனிறையாற்கூறல வேண்டாவெனின, அற்றன்று. அங்ஙனம் ஆற்றொழுக்குப பொருள்கோளபடக்கூறலான் அவைபோதருமேனும் அக்கூற்று உறுநோக்கின்றி வெற்றெனத்தொகுதலின உறுநோக்குடைத்தாய்ஆழ்ந்து பொருள கிடக்கவைத்தலாற் செய்யுள சிறப்புறுதல் நோக்கி நிரனிறைபாற் கூறியருளலே வேண்டினா ஆசிரியர் ஆகலின், அதுதனாற கூறுதல ஒருதலையான வேண்டற்பாற்றேயாமெனக. மற்றுஎப்பொருளும் அப்பொருள்கோளாற் கூறவே அமையுமெனின, அஃதல்லாப பொருள்கோள பல கூறிப்பயந்திலராவர் தொல்லாசிரிய ரென்றுஞ்சொலலிமறுக்க. இதனானே அத்திருப்பாட்டிற்கு வேறுநான்கு ஞானங்கூறுவார கூற்று மறுக்கப்பட்டவாறு முணர்க. இனி அவர் இப்பெற்றி எல்லாம் அறியமாட்டாமையால் இரண்டாக ஓதற்பாலதனை நான்காக ஓதின ஆசிரியர்க்கு மிகை என்னுங்குற்றமா மென்று கொண்ணேபுலம்பி யொழிந்தாரென்க.

ஈண்டுக்கூறிய வாற்றால் அபரஞானபரஞான மிரண்டனையுமே ஆசிரியர் ஆண்டுமுறையே கலைஞானமென்றும் மெய்ஞ்ஞானமென்றும் முக்கியப்பொருளாக வகைபெற அருளிச்செய்தனரென்பது வச்சிரலேபமாகக்காட்டப்பட்டது. படவே, பரம் அபரம் என்னும் ஞானங்களை ஸ்ரீசேக்கிழார் ஞானச்செய்யுளிற்சேர்த்தி அமையாவெனனும அவர்கூற்று உலகமில்லதாக நாட்டுவோர் கூற்றேயாய் ஒழிந்ததென்க.

இம்முறைநிரனிறைப்பொருளே அக்கூற்றிற்படும் முக்கியப்பொருளென்பது, "என்னையுமுன்னையுந்தன்னையுங் காட்டாதிந்தியவிடயமே காட்டியியல்வினைமாயை யிரண்டையுமென்னையுமிணக்கியவாணவமலத்தினை, றன்னுறவழிநின்சத்தியைநடாத்தித் தருமத்தன் சத்திகளெல்லாந் தயங்குநின்னுருவமூன்றினுன்மாற்றித் தாளிணைநிழற்றந்துகாத்தனையே, கன்னலங்கழனிக் காழிமாநகரிற்கவுணியனிரண்டு ஞானமுமே கற்றிடாதுணரவீக்கிடைபோகாக் கதிர்முலைப்பால்சுரந்தளித்த, வன்னைதன்பசுவாந் தன்மையையகற்றி யாதரித்தருள்கொடுத்தவனே யாவடுதுறைசையம்பலவாணு வடியவர்க்கருளுமா நிதியே' என்று திருக்கழிநெடிலென்னும் ஞானநூலுள் உலகுடைநாயனார் கூறியருளியதிருவாக்கானும் உணர்க. இனித்தவமுதல்வா சம்பந்தரென்னு ஞானவேதக் கூற்றுளப்பட இவ்விரண்டும் அத்திருப்பாட்டின் முக்கிய அதிகரணப்பொருள்களென்றும், ஏனைய இவற்றின்வழிப்படுதலின் அதனுட்படுபொருள்களென்றும், நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க. இனி மேற்செல்வாம்.

"மேவருஞானமிரண்டவற்றென்று விமலனார்பாதத்தாமரையே, யோவறுமன்பினுணர்திருவளிக்கு மொப்பிலாவுயர்கலைஞானந், தாவரும்பவத்தைவேரொடுங்களையுந் தக்கமெய்ஞ்ஞானமொன்றிவற்றுற, சாவதும்பிறப்புந்தணப்புறச்சிவத்தைச் சார்ந்ததுவாயநிற்றலயோகம்" என்னும் திருத்தணிகைப்புராணச்செய்யுள், சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகுசிவஞானம் உவமையிலாக்கலைஞானமென்பன ஒருதொடரொன்பதறிவித்தற்கு ஒன்றுவிமலனார்பாதத்தாமரையே ஓவறுமன்பினுணர்திருவளிக்கு மொப்பிலாவுயர்கலைஞானம் என்றும், பவமதனையறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கியஞானம் உணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம் என்பன ஒருதொடரொன்பதறிவித்தற்குத் தாவரும்பவத்தைவேரொடுங்களையுந் தக்கமெய்ஞ்ஞானம் ஒன்று என்றும், ஆண்டுப்போந்த சொற்பொருளை வாங்கிக் கூறிற்றாகலின், அப்பெரியபுராணத்திருப்பாட்டின் பொருளைக் கசடறவுணர்த்தும் உபபிருங்கணமேயாம். வேதாகமவசனங்கள் மெய்ப்பொருள் இதுவெனத் தெற்றென அறியவாரா

பலபொருள்படப் போதுமையினின்றக்கால, முனிவர்கள் மெய்ப்பொருள் இதுவென்பது தோன்ற ஆண்டுக்கிடந்தபடி அவற்றைத் தத்தம்நூல்களிலவாங்கி உபபிருங்கணமாகக்கூறி விளக்கிப்போவர். அதுபோலவே, அருணமொழித்தேவர் சிவனடியேயென்னும் திருப்பாட்டில் ஓதியருளியன பராபரஞானங்களேயோ அவற்றினவேறுவனவேயோ என்று மயங்கும் மந்தபுத்தியுடையோர்க்குக் கலைஞானம் தனபயனுகிய சிந்தனையினுலும் மெய்ஞ்ஞானம் தனசாதனமாய தெளிதலாலும் விசேடிக்கப்பட்டு ஆண்டுமுறையாக நினைபெறநின்றன என்று அறிவுறுத்தற்பொருட்டுக் கசசியப்பமுனிவர் அவற்றினை உபபிருங்கணமாக அவ்வுபதேசவுரையில் வாங்கிக்கூறி விளக்கிப்போயினரொன்றுணர்க. அவரஃதுணராது சேக்கிழார்ஞானம் நான்காகக்கூறினர், தமபிரான் ஞானமிரண்டாகச்சொற்றார், அதனால், அதற்கு இது துணிபுரையாகாதென்த் தமக்குத்தோன்றியவாறு பயனிலலனபல பாராட்டிவிடுத்தார். அவர் இரண்டு ஞானத்தில் நான்குஞானம் அடங்காவென்பது இரண்டில் நான்கு அடங்காவெனனும் கணிதஞானங்கொண்டுபோலும். இக்கணிதஞானங்கொண்டு ஒன்றாயுள்ள மாயையில் பலவாகிய தத்துவதாத்துவிகங்கள் அடங்காவென்றும், ஒன்றாயுள்ள பராசத்தியில் பலவாகிய சத்திபேதங்கள் அடங்காவென்றும், இங்ஙனங் கூறவும் முயலவர்போலும். இனி மேல் நடப்பாம்.

"துடைத்தலுஞானபோனகமுண்டதோன்றலாரானறபல கலைக, ளிடைப்புணர்ஞானந்தோய்ந்துதோய்வின்றியெவ்வுயிர்க்கண்ணுமோர்கிலையே, படைத்தளித்தழிக்கு நிறைபரம்பொருளுட் படரிருஞானமுமாங்கே, கிடைத்தனரொருதன்றுதையுமாங்கே கிட்டினர்சிறிதுளமவெகுண்டு என்னுஞ் சீகாழிபுராணச்செய்யுள் அப்பெரியபுராணத் திருப்பாட்டின்பொருளைச் சாதிக்கும் உபபிருங்கண மாகாது" என்றார். அதுதானும் அப்பெரியபுராணத் திருப்பாட்டினபொருளை அவவாறு வாங்கிக்கூறி அதற்குஉபபிருங்கணமாகியேக்லபெறுவதாம். யாங்ஙனமெனின;—கூறுதும்: இதனபொருள்—ஞானபோனகமுண்டதோன்றலாரொன்பது-உபதேச ஞானப்பாலமுதுண்டருளிய

குருவுடைய பிள்ளையார்-ஆங்கேயென்பது—அவ்வுபதேசஞான
அமுதமுண்டருளிய மாத்திரையே-ஆன்றபல்கலைகளிடைப
புணர்ஞானமென்பது—விரிந்தவேதாகமமுதலிய பலகலைகள
பற்றுக்கோடாக விளங்கும் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும்
அபரஞானங்களிரண்டினையும் - எவ்வுயிர்க்கணும ஓர் நிலை
பேர் நிறை என்பது—எல்லாவுயிர்களிடத்தும் ஒருபெற்றியாக
வே கலந்து நிறைகின்ற - படைத்தளித்தழிக்கும் பரமபொரு
ள் என்பது - படைத்தும் காத்தும துடைத்தும் அனுக்கிர
கிக்கின்றபரமபொருளாகியசி - பிரானதுசீபாதநிழலின்கீழ்—
தோய்ந்து தோய்வின்றிப் படர்ஞானமும் என்பது—பசுத்
துவவாதனைபற்றியும் பற்றாதுங்கலந்துவிரியும் தெளிதலும்நிட்
டையுமாகிய பரஞானங்கள் இரண்டினையும்—கிடைத்தனர
என்பது—இடையீடின்றி ஒதாமே யுணர்ந்தருளினரென்ற
வாறு. இரண்டு என்னுஞ் செவ்வெண்டொகையோடு உம்மை
விகாரத்தாற் றொக்கது. நிறைபரம்பொருள் படைத்தளித்த
ழிக்கும் பரம்பொருள் எனத் தனித்தனி சென்றியையும். தோ
ய்ந்து படர்ஞானம் தோயாதுபடர்ஞானம் என்க. இனிமெய்
ஞ்ஞானமும்என்பது பாடமாயின், ஆன்றபல்கலைகளிடைப்பு
ணர்ஞானத்தோடு மெய்ஞ்ஞானத்தினையுங் கிடைத்தனர் எ
ன்று உரைக்க. ஈண்டு ஆன்றபல்கலைகளிடைப்புணர்ஞானம்
மெய்ஞ்ஞானம என்பன முறையே அபரஞானமும பரஞான
முமாம் என்பதுமேலுரைத்தவாற்றாற் கடைப்பிடிக்க. இதன்
கண் ஆன்றபலகலைகள் இடைப்புணர்ஞானம்எனவே கேட்
டல் சிந்தித்தலும, தோய்ந்து தோயாது படர்ஞானம் எனவே
தெளிதல்நிட்டையும பெறப்படுமாறுகாண்க. இப்பொருட்
கும்இரண்டென்னும் செவ்வெண்டொகையோடு உம்மைவி
காரத்தாற்றொக்கதென்க. எண்ணும்மையும் அற்று மற்றை
உம்மைசிறப்பும் எண்ணுமாம். இச்செய்யுட்கு இவ்வாறு
செம்பொருள்கொள்ள அறியாது இடர்ப்பட்டுத் தமக்குத்தோ
ன்றியவாறெல்லாம் விருத்தப்பொருள் கூறியொழிந்தார்.
ஆதுநிற்க.

அவர் ஞானம் கேட்டன்முதல நான்காமென்பதற்கு மேற்
கோளாகக் " கேட்டலுடனசிந்தித்தறெளிதனிட்டை இன்னு

தலெனவீரிரண்டாங்கிளக்கின்ஞானம் " என்னுஞ் சிவஞான சித்திச்சுருதியை யெடுத்துக்காட்டினர். இச்சுருதியில கேட்டல் சிந்தித்தல இரண்டு மோரினமாமென றுணாதற்குக் " கேட்டலுடனசிந்தித்த " லென்று அவையிரண்டையு முடனகொடுத்துக் கூட்டியுரைத்து அங்ஙனம உணாக்குமுகத தானே மற்றைத்தெளிதல நிட்டை இரண்டும மறறோரினமா மென்று ஆசிரியா அறியவைத்தமையானும், இதறகும பெரியபுராணத்திருப்பாட்டினமுக்கியபபொருட்கும் யாதோரிியைபு இல்லாமையானும, அது அவாக்கு இஷ்டவிகாதம் பண்ணி நமக்கே பலந்தருமென்க. நிட்டைபற்றி ஓரினமா மெனபதறிவித்தற்குக் "கிரியாயோக" மென அவ்விரண்டினையுஞ் சமாசுறுகி முதனூலாசிரியரும் புடைநூலாசிரியரும முதனூலுள்ளும் புடைநூலுள்ளும் இவ்வாறு ஓதியருளியதூஉங் காணக. இங்ஙனமாகலின், அச்சுருதிகொண்டு பெரியபுராணத் திருப்பாட்டிற்கு நானகுஞானமுணாத்தி காட்டப்புகுந்த அவரது சம்பிரமம் வாளாபோயிற்றென்க. இச்சுருதிக்கும அத்திருப பாட்டின் முக்கியபபொருட்கும இயைபின்மை மேற்காட்டிவிடைகளான் விளஙககூறிறும். கடைபபிடிக்க. வேதாகமங்கள சிரவணம் மநநம் நிதித்தியாசனம சமாதியெனப பிரசித்தமாகக்கூறும் ஞானபபகுதிகள நான்கும் ஞானநூலாராய்ச்சியுடையார்க்கெல்லாம வெள்ளிடைமலைபோலத் தெளிதின் அறியககிடக்கும விழுபபொருள்களேயாம். இங்ஙனமாகவும், எவரோ ஞானம் நானகு யாண்டுங்கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை யெனறு சொற்றொன்றும், தாம் சிவஞானசித்தியின் அதுகண்டு எடுத்துககாட்டி நால்வகை ஞானமநாட்ட எழல் வேண்டிற்றென்றும, அவாபெருமிதம்பாராட்டியது அம்மம்ம சாலவும வியக்கற்பாலதேயாம்!

பெரியபுராணத்திருப்பாட்டில் ஆசிரியர் வெகுபிரபலார்த தங்கள் சித்திக்குமபடி வைத்தருளிய முறைநிரைநிறைசசெம் பொருளின் உண்மைகாணமாட்டாது அதனை ஒழுகவிட்டுச் சிந்தித்தல் தெளிதல கேட்டல் நிட்டை என்று குளறுபடையாக வெறும்போலிப்பொருள் கொண்டாராகலானும், அக்கு

ளறுபாட்டினை ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டு ஞானபேதவிளக்கத்தும் ஆசாரியப்பிரபாவத்தும் கூறோசவிசயப்பங்கத்தும் போலி உரைகள் பலபகர்ந்தாராகலானும் அவர்கூறிய குளறுபட்டை ஞானமுதலிய வகையறியாமை அவரையே சாருமென்க. இன்னும் பழித்துரையும் தருக்குரையும் அவர் தம்பேதவிளக்கத்தின் மிகுத்துரைத்தார். அதுபோலவித்தாரம் எய்தும் வாதிகதையாகலானும் பயனொடு படாமையானும் யாம் அவற்றை மறுத்துரையாம். இனிஅமைக.

இதுகாறுங் கூறிப்போந்தநியாயங்களானே அவர்உரை பூர்வபக்கமேயென்பதூஉம் யாங்கூறிய முறைநிரனிறைச் செம்பொருளும் பிறவும் ஆசிரியர் திருவுளக்கருத்தாகிய மெய்ஸித்தாந்தப்பொருளென்பதும் தெற்றெனப் புலப்படுதலின், நல்லோர்இப்பொருளே கொண்டு மகிழ்வரெனக.

இனி அவர் மெய்ப்பொருள்காண்பது கடனென்று சமநிலையின்று இலக்கணவரம்புபற்றிக்கூறிய நியாயஉரைகளை மனம்பற்றி யுணர வொருப்படுவரேல், தாம் கூறிய உரை போலிஉரையென்றும் யாங்கூறியஉரை மெய்யுரையென்றும், அத்திருப்பாட்டிற்கு மெய்யுரை பெற்றோமென்றும் மகிழ்ச்சியுறுதலோடு மேலும் தந்தவற்றிற்கு இரங்குதலுஞ்செய்வர். இங்ஙனம் மெய்யுணர ஒருப்படமாட்டாராய்த் துரபிமானந் துரப்பத்துரப்புண்டு கொண்டதுவிடாது சாதிப்பாமென்றுதருக்கி விதாக்கமவிளைத்துப் பழித்துரை மிகுத்துரைக்கலுறுவரேல், உண்மைநூலின்மெய்ப்பொருளை எண்ணெழுத்துக் கண்கொண்டு தாமேயுமறியுமறிவின் மதுகைபெற்றுடையரல்லர்; அறிந்தார் கொளுத்தக்கொள்ளும் சாலையோடு பட்டியலும் அறிவுவாயிலும் பெற்றுடையரல்லர், இவர் அறிவின்பெற்றி எற்றெற்றென்று நல்லோர் எள்ளி நகையாடப்படுவர் எனக. அற்றாக; அவர் கொள்ளுமாற்றான் மீட்டும் கொளுத்தலுமாமோவெனின், கொளுத்தலுமாமன்றே, என்னை? "உணர்ச்சிவாயிலுணர்வோர் வலித்தே" என்றும், தக்கனபான்ஞானத் திரிபுபதேசமெல்லாம், தொக்கதனுலாவதென்னே சோமசா—மிக்குக், களித்தானைக்காரணங்காட்டுதல் கீழ்நீரக், குளித்து

தானைத்தீத்துரீஇயற்று' என்றும் திருக்குறளாகலின் என்க. அறனாக; பழித்ததனைக் களையாவழிப் படுமேதமும் உண்டாகலின் அது களையாது அடங்குதல் செய்யற்பாற்றன்றெனின்;—ஒருவர் ஒள்ளறிவுடையராயினன்றி எள்ளுநரையே யேதம் பயப்பவாகலின் அவைத்தமை நியாயப்படைகொண்டு களைதலொருதலையான வேண்டற்பாற்றேயாம். வெள்ளறிவுடையராயின்று எள்ளுநரை அத்தம் தோல்வித் தானத்தை வெளிப்படுத்துதலல்லது எள்ளப்படுவார்க்குச் செய்யுமேதமொன்றில்லாமையானும், அவர் பழித்ததனைப் பொறுத்தல் அறனாய்ச் சிறக்குமென்பதனானும், அவர் பழித்தனைகளை நியாயங்கொண்டு களைபவதனானும், அணிகலனெனக் கொண்டு அடங்குதலே செய்ற்பாலனக அல்லனவும், நாம் வாதுசெய்யும் பூசலைக்கெடுக்கக் கடவனவற்றிற் சிவவாயத்திறத்தையும் பூசலுக்கேதுவாக்க [illegible] வல்லலே யென்றுஞ்சொல்க

என்றுமின்பம் பெருகுமியல்பினால்
ஒன்றுகாதலி னுள்ளமுமோங்கிட
மன்றுளாரடியாரவர் வான்புகழ்
நின்றதெங்கு நிலவியுலகெலாம்.

வையநீடுக மாமழை மன்னுக
மெய்விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவநன்னெறி தான்தழைத் தோங்குக
தெய்வவெண்டிருநீறு சிறக்கவே.

[illegible] தேவர் திருவடி வாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடி வாழ்க.

ஞானசூடாமணி

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.
